

VITÉZ GYÖRGY

Tengerfenék

levedli fáradt páncélját a háromszívű homár
afféle vizigót Don Quijote – sarokba vágja a vértet –
tengeri uborka ülepébe búvik a karcsú neonhal –
villózik a plankton aranypora az óceán fenekén
egy kokainista teremtő félbemaradt kísérletei
virágállatok hallucinált halak zebrának álcázott csigák
remeterák helyi érdekű villamos rája nyihogó tengeri csikó
– szörnyek Jutka szörnyek szörnyek –
köztetek éltem én is mint a sokat tudó csicsergő delfin
mint mérgező tüskéjét feketén meresztgető tengeri sün
mint névtelen óriás halnyájából az ismeretlen egy
midőn a hímek ondójukat az összebogozott gyöngysorokra bocsátják
s ezüstös felhők lebbennek a víz színére közelebb
közelebb (uram) Hozzád a giccses holdfényben
a déli vizek szagában gyömbér szantálfa szegfűszeg
– vagy a bosztoni kékhal aki elkapja a hullám tarajában
hintázó sirályt is ez a mi emberünk zabálógép
mondja a halbiológus csempehal magyarázta Bakucz
tengeri mokus pénzügyi tőkehal (munkahal)
apró szemek pislognak a szirtek alól
minden élő az állandó rejtőzés állapotában
kőnek homoknak álcázott törékeny szörnyek
félszegnek adtam ki magam köztetek féltem
és ebbe más is belehalt már
a cápák fogai közt az ember hálójában
(az Úr hálójában mondaná anakoréta szent Hugó)
osztrigák tengeri borbélyok fésűs és borotvakagylói
törmelék a bizonytalan fővenyen amit a dagály kivetett
és otffejtett az apály
míg lejjebb egyre lejjebb
mér földnyi mélységben Adyhal
(ki látott engem) irtóztató nyomás alatt
a szivárvány minden színében ki látja
amint kifordítja belét mint bélelt kesztyűjét
a számkázó kisgyerek

*és álmélkodik (elmélkedik) a miniatűr tengeralattjáró
ez is élet a biológia logika és tudomány is
de ez a lény nem szükségszerű
ékszer inkább a lét Fabergé-tojása
ha nem ok miféle okozat*

*a homár újrateremti páncélját
ollója vak világot körülmetéli
de az én vértemre csak szitál a mindent megkötő só
és a nagy fehér cápa kereng csak kereng
a patkórások halottas urnái fölött
– Poseidon temetkezési vállalata –*

Baudelaire tudta

*a vén kapitány meguzsonnázott a szalétliben
keményre dőngölt fehér homokon
indul alkonyi sétájára
klubzakója aranygombjain kalózok címere*

*de erről majd egy másik szövegben szólok
ha szólok*